

labores τοιγαρὸν οἱ περὶ τὰ αὐτὰ ἐπιστολὰ διχίδιον
Βιβεβιδῶ, ἢ Κυδάρην, ἢ Γαυδίναν, οὐθὺν οὐδὲν ἑνὶ
ἢ Βονιφάτιον τοῦ πριβιτέρου τὰ γραμματεῖα τοῦ ἐννο-
μιῶν καὶ τῶν ἰταλῶν ἐπιστολῶν, Χρυσαλῶν
Λυδῶν, ἢ Βενερίου Μελιόδωρον, ἢ τῶν Δοιπῶν, ἢ ὑπο-
μνηστικῶν τῶν συνόλων πατρὸς δόξης, δημοσίου συν-
θήκων ἀποσπασμάτων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει οὐ
τοῦ περὶ Κυριαίου ἢ Δαυιδίου ἢ Παλλάδου καὶ
ἐκείνων τῶν ἐπιστολῶν.

ἔχει δὲ τὸ ὑπομνηστικὸν καὶ δὲν ἐνδεῶς ἔχοντες ἐν
αὐτοῖς, ἵνα καὶ πρότερον ἀποκατασταθῇ αὐτῷ ὡς ἐκκλῆ-
σις ἢ κοινὴ, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐκκλῆσιν ἀπαίρεται ἐνδεῶς
τὸ συνόλον.

Ἀπεδίδης οὐκ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, ἀλλ' ἐν τῇ ἑσπέρῃ ἦν,

διηγουμένη βαβυλῶνα πράγματα.

Διαγινώσκεις τὸ κατὰ τὴν διχίδιον πίδακος ἢ ἰστέν, ὡς ἐκείνη ἔρα
τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ περὶ τῶν πόλεως πλησίων τῇ Βιβλίῳ προαφί-
νῃ κατὰ σχεδὸν τὸν ὑπόλοιπον τοῦ διχίδιον πρίλλου, ἀπὸ δόξης ἐν
τὰ ὅτιον τίς διηγουμένη οὐκ ἔστιν.

Καὶ συζητοῦντες ἐν τῇ θείᾳ παραδόξῃ, Ἀδύρα καὶ δό-
ξῃ. καὶ δὲ ὁρῶντες, οἱ καὶ Ρωμαῖοι ἐν οἰκισμῷ ἐν τῇ διαφόρῃ οἱ
περὶ Κυριαίου, ὡς καὶ παῖδα ἔχοντες ἐν ὑπερίᾳ.

Καὶ ἀποσπαστικὰ γραμματεῖα, ὡς δὲ ἐκείνη, ὑποκρίνεται πρὸς τὸν
πριβιτέρου ἢ καὶ ὅτιον, καὶ αὐτῷ τῷ βασιλεῖ ἐπιδόνα τὰ τοῦ βασιλέως γραμμα-
τεῖα, ἢ τῶν ἐπιστολῶν, ὡς ἐνδεῶς καὶ δίδωται, πρὶν ἐκδοῖν
παλιν τὸν ὅτιον πρὸς ἑκείνους, καὶ τὰ πρὶν ἐκείνους, ὡς ἐκείνους
τὸ ἀφροσύνην ὡς ἀφροσύνη (praepositus unius militaris numeri),
ὡς ἀφροσύνη ὡς ἀφροσύνη, καὶ παρὰ δόξῃ, ἢ κατὰ τὴν ἐκκλῆσιν
ἐπιστολῶν Μαριανῶν ἀφροσύνην ἐσφραγισμένην ἐν ἐπιστολῇ τοῦ
βασιλέως οὐ κατὰ δόξῃ ἐπιστολῶν.

Παλλάδου
ἐκείνου πίδακος:
Διὰ δόξῃς ὅτιον
πρὸς ὅτιον
διὰ δόξῃς ὅτιον.
Περὶ βιβλίου ποικίλης
τοῦ κατὰ τὸν
ἡμεῶν ἐπιστολῶν
Κτλ. ἢ Χρυσοῦ

In Gallandii:
Bill. Veterum
Patrum. Venetia
1735. CCLXX
vol. VIII v. 268-9

2 74E

ὅς καὶ προσέειπεν ἔρχομαι προσευχόμενος πρὸς τὸ ἐκεῖ ἑρμηνεύων ἄνθρωποι,
ἀκούοντας καὶ λαλοῦντες ἑαυτοὺς ἐν ψαλμοῖς, τὴν βοήθειαν ὁρῶντες ἀνεκφράστως.
τοῦτο καὶ τοῦ σωτῆρος θεοῦ διαφόροι ἀποκαλύπτουσιν αὐτοῖς ψαλμοί, ὡς
καὶ ἐν διακονῇ τοῦ ἁγίου ἑκκλησίαν παύει, ἀνδρὶ πραΰναι ῥώφρονι,
διδόναι ἐν τῇ παιδείᾳ τὰ κακάρια παύει τὸν ἀπόρροον ἄγνοια
αὐτῶν. βέλτε καὶ πᾶς περιπατεῖ καὶ ὡς ἄσφοτος, ἀλλ' ὡς σοφοὶ εἰδότες
ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν· ἀντιτοκίμω τοῦτο ἔργον τὴν ποδύροτον
αὐτῶν ἀπαλιν, τὴν δὲ διάδωκε καὶ νοσηλείαν ἐπὶ παραχαράξει
τῆς ἀσυνείας.

ἔπειτα, οὐ δ' αὖτ' ὀδύσσειαν, ὃ χέλεται, ἔβαν ἡγὰρ ἐσθρὸν
 πτόν, ὃ ἐρυσσέτο, δοτ' τὴν ἡγὰρ τὴν ναυτὴν ἐπιοῦσαν
 ἀσπίδος τὴν ἡγεμένην, ἅμα ἡμῶν ὀφθαλμοῖς ἐν λείῃ διαφύει
 παραχρῆμα ζῆναι τὴν ἄλκην, διαπύσαντες οὐ ἴκοντο ὁδοῖς, καὶ
 πύοντες ἀπὸ δόδοις προσέκυνον τὴν λαοφάνη. ἡμῶν δ' ἐν
 φάνη τὴν ὀδυάδα, κατὰ δὲ τὴν τὴν ἡμῶν ἐν ὀδυάδῃ τὴν Καδαβράς.
 ὀδυάδ' δ' ἐν τὴν ὀδυάδ' ἐν τὴν ὀδυάδ' ἐν τὴν ὀδυάδ' ἐν τὴν ὀδυάδ',
 ἢ τοῦ τὴν οἱ ἐπιοῦσαν οἱ περὶ Ἀγκυλίου { Κυριανῶν { ὀδυάδ' {
 παδάδ' οὐ τοῦ ἡμῶν ἐπιοῦσαν τὴν προβία ρυάδ' οὐ.
 (Circa Ann. Chr. 401.)

Mortuo Arsacio, Atticus ^(anno 406) consecratur episcopus: comatus
Innocentii Papae et Honorii imperatoris ad synodum
Thessalonicae congreganda irritus, et eorum legati ad
Arcadium pessimè excepti - - -

Bollandi: A.A.SS.
Septemb. v. IV
r. 646-7

Legati cum litteris imperatoris, Papae et concilii ad Arcadium.
Quapropter, cum iter per mare instituerint, et circum graeciam
navigarent, ut nox patebit, verisimile non est, eos discessisse ante
mensem Martium aut Aprilen (406).

Haec praemissa observatione, subiungo totam huiusce legationis re-
lationem ex Palladii Dialogo pag 30.

Cum igitur sanctus Aemilius Amandus episcopus, et Cythegius et
Grudentius, unda cum Valentiniano et Bonifacio presby-
teris, accepissent litteras imperatoris Honorii, Innocentii et
Italorum episcoporum, Cronatii Aquileiensis, et Venerii
Mediolanensis, atque aliorum; nec non commonitorium synodi
totius Occidentis, publica erectione Constantinopolim profecti sunt
cum Cyriaco, Dorotheo, Palladio et Eulypio episcopis.

Commonitorium autem continebat, Johannem iudicium ingredi
non debere, nisi ipsi prius restituta fuisset et ecclesia, et
communio; ut sublata causâ detrectandi iudicii, sua sponte
concessum iniret.

Profecti igitur Constantinopolim, post quatuor menses redierunt,
narrantes facinora Babylonica. - - -

Circa duodecimam tertii decii horam appulimus ante urbem regionem
iuxta suburbana Victoris ubi relenti ab exactoribus portuum, retro
discessimus; cujus autem jussu ignoramus: et conclusi sumus maritimo
(Amundus)

2-74ⁿ

Thraciae castello, Athyra dicto, Romani quidem in una domuncula, in pluribus vero, qui cum Cyriaco erant, illicque vexati; ita ut ne famulus quidem praesto esset, qui ministraret.

Cum literas petiissent, non dedimus, dicentes:

Qui fieri potest, ut qui legati sumus, literas imperatori non reddamus?

Cum autem eas non dare persisteremus, primus ad nos Patricius notarius; deinde quidam alii: posterum venit quidam Valerianus nomine à Cappadocia, praepositus unius militaris numeri: et rupto Mariani episcopi pollice, signatam Imperatoris epistolam cum reliquis abstulit.

Postidie igitur miserunt ad nos, an aulici imperatoris epistolam cum an Atticus, nescimus, (ipse enim dicebatur ecclesiae thronum invasisse) qui nobis tria millia numismatum dabant, orantes, ut persuasi Attico communicaremus. Et de Johannis (τοῦ Χριστοῦ) iudicio taceremus.

Quibus non assentientes, perstitimus orare, cum nihil pacificum perageret, ut sine periculo ad nostras ecclesias rediremus, visa tali inhumanitate.

Id ipsum variis revelationibus servator Deus nobis declaravit, adeo ut sancti etiam Emmelii diacono Paulo, viro mitissimo et prudenti, in navi apparuerit beatus Paulus Apostolus, dicens ipsi:

Videte, quomodo ambuletis, non ut insipientes, sed ut sapientes: videntes, quod dies mali sunt. Significante somnio varian illorum fraudem, eamque donis et blanditiis ad adulterandam veritatem.

Instans igitur idem ipse tribunus Valerianus, coniecit nos in deterri-
mam navem, mercede, ut rumor ait, naclero data, ut perderet epi-
scopo, navigante, cum viginti militibus variorum officiorum: et statim

(an dandi)

nos Athyri expulit.

Cum navigassemus stadia plurima et jamjam perituri essemus, appulimus Iampracum; et inde mutatâ nave vicesimo die applicuimus Hydruntem Calabriae.

Neque amplius nobis dicere potuerunt, quo in statu esset beatus Joannes (ὁ Χρυσοστόμος) episcopus, neque ubi sint Demetrius, Cyriacus, Eulysius, atque Palladius episcopi, qui cum nostris episcopis legati profecti erant.

Hactenus Theodorus diaconus, qui ea ex legatis intellexit, nisi ipse forsitan fuerit diaconus ille, qui inter legatos non nominatur.

Praeterea Honorius de quinque episcopis legatis meminit.

At ex illis Theodorus inter tres nominat, Aemilium Benaventanum, Cythedum, et Graudentium, quorum nomina ignotae, et Graudentium procul dubio Brixianum.

Postea tamen meminit Mariani episcopi, qui etiam non est satis notus.

At ex Mariano ante omisso, et deinde alia occasione nominato, intelligimus quintum eodem modo omitti potuisse, ut credendum sit, quinque episcopos Occidentales esse missos, praeter quatuor Orientales, qui illis fuerunt adjuncti.

Noluerunt amplius communicare cum hostibus Chrysostomi.

Marianus episcopus ignotae sedis, Occidentaliun legatus pro causa S. Joannis Chrysostomi

Index Historicus